

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 220: Forslag til lov om ændring af byggeloven, lov om leje og lov om boligbyggeri. (Individuel måling af forbrugsposter, handicapvenligt byggeri).

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 19/4 95. Første behandling 28/4 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 24/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag af boligministeren.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 115 stemmer.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 248: Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti til lån til skoler og forsøgsbyggeri m.v. og realkreditloven.

Af boligministeren (Ole Løvig Simonsen).
(Fremsat 3/5 95. Første behandling 9/5 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 24/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 65 stemmer (S, SF, RV, EL og CD) mod 52 (V, KF og FP).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Tredje behandling af lovforslag nr. L 134: Forslag til lov om ændring af vandløbsloven og vandforsyningsloven.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken).
(Fremsat 18/1 95. Første behandling 31/1 95. Betænkning 20/4 95. Anden behandling 2/5 95. Tillægsbetænkning 23/5 95).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 6 stemte for, 108 imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Aage Brusgaard (FP):

Vi har nu stemt om Fremskridtspartiets ændringsforslag til vandløbsloven, og med stor forundring måtte jeg jo se, at Venstre og De Konservative stemte imod. Det, vores ændringsforslag gik ud på, var jo at opfylde et ønske fra dambrugsejerne og alle andre, der er berørt af dambrug her i Danmark.

Venstre og De Konservative skriver direkte i deres betækningsbidrag: »Venstre og Det Konservative Folkeparti havde gerne set, at man gav de lokale myndigheder mulighed for at meddele dispensation i tørperioder og i situationer, hvor særlige forhold gør sig gældende . . .«.

Dette skriver Venstre og De Konservative i deres bidrag, og det er også et ønske, dambrugsejerne har haft. Jeg har derfor stillet et ændringsforslag, der lige netop drejer sig om, at amterne skal kunne give dispensation, og mindstent om ikke både Venstre og De Konservative stemmer imod deres egen formulering.

Venstre plejer at sige, at man ved, hvor man har dem; det ved jeg også nu: De siger ét, når de snakker med dambrugsejerne, og når de skriver betækningsbidrag, for så at gøre noget andet, når de skal stemme her i salen.

Venstre og De Konservative snakker meget om, at vi skal have en ny regering, vi skal hjælpe erhvervslivet, men vi kan jo se, at når vi kommer til tredjebehandling, så kan det være fuldstændig lige fedt, om vi har en VK-domineret regering eller en socialdemokratisk domineret. Det er fuldstændig fedtet ind i ét.

Det, Venstre siger, de er tilfredse med – det er åbenbart nemt at stille både Venstre og De Konservative tilfredse, det kan faktisk ligge på en knappenål – er, at ministeren tager sagen op om 5 år. Jamen kæreste Gud, når denne lov er vedtaget, så kan ethvert folketingsmedlem tage denne sag op til oktober, ethvert folketingsmedlem kan kalde ministeren i samråd, og ethvert folketingsmedlem kan stille de spørgsmål, som vedkommende måtte ønske. Det er der altså ikke for fem flade øres værdi i.

Så er man tilfreds med, at ministeren skriver, at recirkulering af vand måske kan tillades, og at man kan supplere grundvandsindvindinger. Jamen begge dele er fuldstændig op til amts-

rådene – ligesom det også er i dag – og er dels afhængig af, om der er grundvandsressourcer nok, dels af hvor mange oppumpningsrettigheder landmændene har i området. Der er altså overhovedet ingen, hvad skal vi sige, gevinst i de løfter, ministeren her giver, og det ved han også godt, for det er simpelt hen en selvfølge. Ministeren er da også så ærlig at skrive i betækningsbidraget, at uanset hvilke af de nævnte metoder der konkret måtte finde anvendelse, så skal der være den vandmængde til vandløbet – dvs. mindst 50 pct. – som er nævnt i loven. Så sådan nogle løfter er overhovedet intet værd.

Man er også tilfreds med, at der står, at det blandt andet understøttes af en målsætning om, at vandløb med okkergener skal begrænses mest muligt. Nu er det sådan, og det har vi fået videnskabeligt bevist, at den bedste måde at fjerne okker på i de danske vandløb rent faktisk er gennem dambrugene, fordi der bruges kalk til at fjerne okkeren i det vand, som dambrugene tager ind. Det vil altså sige, at der er mindre okker i vandet, når det løber fra dambruget, end når det løber ind i dambruget.

Så jeg forstår simpelt hen ikke Venstres og De Konservatives holdning. Jeg troede ellers, at der her var noget, som det borgerlige Danmark kunne blive enige om, men nej, har man først været til kaffe hos miljøministeren et par gange, så er man fuldstændig tilfreds med resultatet og løber fra det, der burde være sagligt muligt.

Så har vi fået et langt brev på 34 sider fra to lektorer på Århus Universitet – jeg skal nok lade være med at læse det højt – hvor konklusionen på oplægget, eller hvad vi nu skal kalde det, for de har gennemgået hele sagsforløbet, er, at hvis vi vedtager loven, så vil der i næsten alle situationer være tale om ekspropriation, hvor dambrugsejerne altså kan gå ind og kræve erstatning. Det er der slet ikke blevet taget højde for i denne lovgivning, men det er der altså to lektorer på Århus Universitet, som siger samstemmende.

For at der overhovedet ikke skal herske nogen tvivl: Da vi havde lovforslaget til andenbehandling, var der nogle af ordførerne, der var oppe og sige: Jamen nu var dambrugsejerne og foreningen jo tilfredse. Men jeg vil godt lige læse nogle få citater op, så de medlemmer, der ikke har siddet i Miljøudvalget, også lige kan få lejlighed til at høre, hvad bl.a. direktøren for Dambrugsforeningen, Søren Schleicher, skriver:

»Ministerens udlægning så sent i sagsforløbet fjerner ethvert grundlag for senere udtalelser om, at dette lovforslag er blevet til i samarbejde med dette erhverv.« Det kan vel ikke siges tydeligere, og han har også sendt et større brev, hvor synspunktet underbygges.

Så er der en del dambrugsejere, som står uden for foreningen; de har en fælles advokat, der hedder Gorm Pedersen, som har skrevet et længere brev:

»På denne baggrund skal jeg herved meddele, at førnævnte dambrugere, foderfabrikkerne, eksportørerne/slagterierne finder, at forslagene på udokumenteret grundlag tilsidesætter almindelige retsprincipper og indfører total statsstyring af dambrugserhvervet. Der tages derfor på det skarpeste afstand fra forslagene.«

Det er altså skrevet på vegne af de dambrugsejere, der står uden for foreningen.

Og der er også kommet et brev fra Dansk Aquakulturs formand Torben Clausen: »Organisationen Dansk Aquakultur kan på hele medlemskredsens vegne tilslutte sig Dansk Dambrugsforenings udtalelser om, at et lovforslag med ovennævnte indhold ikke senere kan påberåbes at være blevet til i samarbejde med erhvervet.«

Alle, der her i Danmark har med dambrug at gøre, tager entydigt afstand fra dette lovforslags makværk. På trods af dette vil Venstre og De Konservative tilsyneladende alligevel trykke på de grønne knapper, bare fordi de har fået lovning fra ministeren på, at sagen bliver taget op om 5 år – som altså er noget, ethvert folketingsmedlem kan forlange med en uges varsel.

Så står der, at ministeren vil skrive til kreditforeningen om, at de skal være lempelige med at bevilge lån til dambrugsejerne. Jeg vil godt spørge ministeren, om det så betyder, at der bliver en statsgaranti for kreditforeningens lånetilbud til dambrugsejerne, for ellers er sådan et tilsagn jo nul og niks værd.

Og så vil jeg da også sige til ministeren og til dem, der synes, at det er en vældig, vældig lyksalighed, at det kommer til at stå der: Dambrugsejerne er trods alt et selvstændigt erhverv og folkefærd, der har været vant til at forrente deres egne lån, og uanset om ministeren skriver til Realkredit Danmark og andre, at de skal være velvillige over for at bevilge lån til dambrugsejerne, så ved dambrugsejerne godt, at det er dem selv, der skal forrente disse lån. Når så vandet bliver taget fra dem, og deres fisk enten dør eller bliver slagtet, ja, så kan de umuligt forrente disse lån.

Men jeg vil rose ministeren, for han har taget Venstre og De Konservative rigtig grundigt ved næsen, når de nu trykker på de grønne knapper, og det er da selvfølgelig lykkeligt! Det er derimod ikke lykkeligt for et borgerligt samarbejde, hvor Venstre og De Konservative i valgkampen siger, at hvis vi fik en anden regering, så fik vi også en mere erhvervsvenlig regering, en mere fornuftig regering og et mere, hvad skal vi sige, sagligt regeringsgrundlag at arbejde på. Det er der ikke meget der tyder på.

Jeg må altså på Fremskridtspartiets vegne desværre sige, at vi vil sige nej til lovforslaget, for vi har end ikke kunnet få de små ændringsforslag igennem – og det er beskedne ændringsforslag, som vi har bedt om – således heller ikke det sidste her, hvor vi kun ønskede, at amterne kunne give dispensation i særlige tilfælde. Når vi ikke engang kan få den flig med, så må vi stemme nej til loven.

Martin Glerup (S):

Jeg synes godt, jeg allerførst vil gøre hr. Aage Brusgaard opmærksom på, at det jo stadig væk er Folketinget, der vedtager lovgivningen i Danmark, og ikke Dansk Dambrugerforening eller andre erhvervsforeninger.

Vi er efter et meget grundigt udvalgsarbejde kommet frem til en afbalanceret løsning, hvor vi på den ene side giver naturen og miljøet sit ved at afskaffe 140 km døde åer, der yderligere sætter præg på 3–4000 km af vort øvrige vandløbssystem. På den anden side giver vi det erhverv, som bruger vandløbenes vand, en hæderlig behandling, hvor vi respekterer de nuværende vandindvindingsstilladelser. Vi tager desuden tingene op til status om 5 år og ser på, hvordan det går med at finde ny teknologi osv.

Jeg synes, at jeg må udtrykke tilfredshed med, at det er lykkedes at få så bred en tilslutning til dette lovforslag, for det indeholder de to vigtige ting, nemlig hensyn til såvel natur og miljø som hensyn til dambrugserhvervet.

Henning Urup (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at Venstre gerne havde set, at de lokale myndigheder havde en dispensationsmyndighed. Men Venstre har altså indgået et forlig, hvor det oprindelige oplæg er blevet afgørende ændret. Herudover er der lagt op til en positiv dialog i fremtiden for at sikre erhvervets vilkår, og det vejer altså tungere i Venstres kurv.

Fremskridtspartiets ændringsforslag lægger sig fast på nogle fiktive tal og ville måske nok løse nogle problemer, men vil overhovedet ikke fremtidigt sikre erhvervet.

Venstre forventer som part i et forlig, at vi nu vil blive hørt, når fremtidige problemer skal løses, bl.a. når spørgsmålet om foderforbruget skal rejses.

Niels J. Langkilde (KF):

Det Konservative Folkeparti kunne ikke stemme for det af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, fordi vi har indgået et forlig, hvorved vi langt bedre har fået lavet om på forslaget, så der er kommet en fin balance i det.

Vi er derudover i en situation, hvor vi udarbejder et lovforslag, hvor virkningen først slår igennem om 10 år. Vi har altså i dette lovforslag på mange punkter god tid til at følge udviklingen, og Det Konservative Folkeparti vil helt sikkert følge denne udvikling med største omhu.

Det er jo sådan, at vi har forsøgt at finde en balance mellem naturhensynene, erhvervs-hensynene og kulturhensynene. Jeg tror, at vi er kommet meget tæt på et godt balancepunkt, men ingen siger, det ikke kan gøres bedre i årene fremover.

Det er helt afgørende vigtigt for os, at dambrugserhvervet også kommer til at køre godt og sundt fremover, og med den interesse, der er for dyreetik, for ordentlige produktionsmåder, vil det, vi er kommet i gang med nu, være en blåstempling af det danske dambrugserhverv.

At vi derudover får muligheder for bedre lånevilkår, ved at miljøministeren går aktivt ind i det her arbejde, hilser vi også med meget stor interesse.

Når vi taler om erhvervsinteresser i forbindelse med det her spørgsmål, må vi også huske, at det ikke kun drejer sig om dambrugserhvervet. Vi har også meget store turisterhvervsinteresser i, at vores år er attraktive – ikke kun for at få flere danskere til holde en del af deres ferie herhjemme, men også af hensyn til de udenlandske turister.

Jeg synes, vi hermed har fået lavet noget, der ser ud til at blive en gevinst for miljøet, og med den flotte udvikling i teknologi, som dambrugs-erhvervet har været igennem i den forgangne periode, og med den store indsats, de har gjort for at nedbringe forureningen, så er jeg ikke i tvivl om, at de også i de kommende år giver deres positive bidrag til, at vi får nogle bedre år.

Anni Svanholt (SF):

Det her lovforslag har fået en utrolig grundig behandling. Man kan også sige det på en anden måde: Der har været kamp om vandet. Og der, hvor Fremskridtspartiet har stillet sig lige til det sidste, er jo meget ensidigt på dambrugernes side.

Vi har lagt meget vægt på, at der nu bliver gennemført et lovforslag, hvor vi får lavet naturgenopretning af vandløbene, hvor vi får rettet op på de meget, meget store og værdifulde naturværdier, vi har i vores vandløb.

Nu håber vi på, at der vil være interesse for og lyst til virkelig at tage fat ude omkring til at gå i gang med at fjerne spærringer og få genskabt de her store værdier.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Hr. Martin Glerup kom med en vigtig og helt ny oplysning om, at det er Folketinget, der vedtager love her i Danmark. Det tror jeg nu nok vi vidste alle sammen.

Men det, jeg vil sige, er, at det jo ikke er Folketinget, der skal leve med sådan en lov; det er dambrugsejerne og de erhverv, der er tilknyttet dambruget. Vi eksporterer altså, hvis jeg husker ret, for netto omkring 3 mia. kr. ørreder her i Danmark. Derfor må vi også tage hensyn, når sådan et erhverv ensidigt siger, at det her nærmest vil blive deres halshugning.

Så nævnte hr. Martin Glerup også, at det er godt, vi får den her lov, fordi den medvirker til, at vi ikke får døde åstrækninger. Det er vi alle sammen enige om, og det sagde jeg også ved både første- og andenbehandlingen. Jeg vil i den forbindelse også godt sige, at det er forkert, hvis hr. Glerup vil skyde dambrugsejerne i skoene, at de ikke ønsker det samme. De skriver jo netop i deres henvendelse, at der ikke må forekomme døde åstrækninger som følge af dambrugsproduktionen, og at vandføringen i døde åstrækninger fastsættes ud fra vandløbsstrækningens målsætning osv. Dambrugsfor-eneringerne og ejerne er altså også enige i, at der ikke skal findes døde åstrækninger, så vi kan i hvert fald ikke klandre dem for, at de ønsker noget andet.

Så siger hr. Henning Urup, at V og K har indgået forlig med regeringen om det her, og det er så også al ære og respekt værd, men man har altså indgået et forlig med en rød regering og så tilsidesat et helt erhverv. De er sat ud på et sidespor, det kan vi se af de breve, vi har fået, og som jeg har læst op fra.

Til slut et spørgsmål til ministeren, for hr. Niels J. Langkilde kom til at sige, at der blev givet bedre lånevilkår for dambrugsejerne. Ministeren skriver i betækningsbidraget:

»Jeg vil kontakte Realkreditrådet med henblik på at orientere om den i lovforslaget indeholdte regulering og i den forbindelse understrege betydningen af, at der ydes lån . . .«.

Jeg vil godt direkte spørge ministeren: Er der givet tilsagn om bedre lånevilkår for dambrugs-erhvervet?

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

I modsætning til hr. Aage Brusgaard vil jeg meget gerne udtrykke tilfredshed med den behandling, som dette lovforslag har fået i Folketinget. Jeg har været med i lovgivningsarbejdet i mange år, og det, der er foregået omkring dette lovforslag, er noget af det mest grundige, seriøse og positive udvalgsarbejde, jeg har haft lejlighed til at deltage i.

Som fru Anni Svanholt sagde, så har man prøvet at finde en balance mellem på den ene side naturhensyn og på den anden side erhvervshensyn, og hr. Niels J. Langkilde tilføjede så også hensynet til de kulturelle interesser, der jo ligger i vores historiske anvendelse af vandløb.

Alle partier har ydet et bidrag til denne afbalancering: Det gælder ikke alene Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, regeringspartierne, men også Venstre og De Konservative. Og det er ikke rigtigt, når hr. Aage Brusgaard siger, at der ingen indrømmelser er givet i forhold til partierne i denne proces; vi har tværtimod hele tiden prøvet at lytte og finde løsninger.

Hvis man sammenligner det lovforslag, der nu går igennem, med det oprindelige lovforslag, så er der med hensyn til midlerne, herunder kravene til vandføringen, tale om væsentlige ændringer. Det, der imidlertid er blevet fastholdt hele vejen igennem, er det minimum af beskyttelse af naturen, som er formålet med hele lovgivningen.

Vi har i de tørre perioder oplevet adskillige tusinder af kilometer tørlagte vandløb – det er dem, vi kalder de døde åer – fordi vi ikke har løst det her problem tidligere. Nu bliver det løst og løst på en sådan måde, at der gives en rimelig tidsfrist til investeringer og omstillinger, der gives sagkyndig støtte til denne proces for at få klaret alle problemerne – og jeg vil ikke udelukke økonomisk støtte i forbindelse med den teknologiske udvikling – og vi lægger op til et

samarbejde og en fortsat dialog, ikke kun om 5 år, men i hele perioden mellem de partier, der står bag løsningen.

Jeg synes, det er stærkt, når hr. Aage Brusgaard vil sige, at der undervejs overhovedet ikke er blevet lyttet til dambrugs-erhvervet. Skiftende regeringer har faktisk søgt at komme igennem med denne løsning: Først KVR-regeringen, senere KV-regeringen, senere den første regering Nyrup Rasmussen, og nu den anden regering Nyrup Rasmussen – og i hele den periode er der forhandlet, lyttet og diskuteret.

Men det er vel en menneskelig erfaring, at når man først får én indrømmelse, så vil man have én indrømmelse til, og når man så også får den, så vil man have én indrømmelse til. Det skal jeg ikke klandre erhvervet, det har man oplevet mange andre gange, men i det her forløb er det en helt urimelig vurdering, at der ikke er taget hensyn til erhvervets synspunkter, og jeg vil også love, at uanset de lidt skrappe kommentarer, vi har fået her til sidst, vil vi fortsat være indstillet på at lytte og drøfte tingene.

Så jeg vil konkludere helt anderledes end hr. Aage Brusgaard, nemlig at dette har været et meget fint stykke udvalgsarbejde, og jeg vil gerne komplimentere ikke bare oppositionen, men faktisk alle partier, der har deltaget i processen.

Og så vil jeg gerne understrege, at hr. Aage Brusgaard jo heller ikke var langt fra at sige ja. Det eneste, der faktisk skilte os ved andenbehandlingen, var, at vi sagde, at 50 pct. af vandet altid skulle være til rådighed i de tørre perioder, og hr. Aage Brusgaard sagde 30 pct. – det er altså forskellen mellem 30 og 50 pct. Hvis der er problemer med grundloven ved 50 pct., er der også problemer med grundloven ved 30 pct. Hvis vi har bevæget os på kanten af grundloven – hvad jeg bestemt ikke mener vi har – så har hr. Aage Brusgaard været lige så tæt ved at falde ned ad den skrænt.

Jeg tror, at hr. Aage Brusgaard sagligt set i virkeligheden synes, det er et meget godt resultat. Jeg synes, det er et meget godt resultat, men det tror jeg ingen kan få ham overtalt til at indrømme. Jeg skal i hvert fald ikke gøre noget forsøg ved denne lejlighed.

Så vil jeg gerne sige, at som én, der selv har været lektor ved Århus Universitet i 20 år, har jeg naturligvis den største respekt for lektorer ved Århus Universitet, men man må altså ikke glemme, at inden dette lovforslag blev fremsat i

Folketinget, har det været igennem en endda særdeles grundig juridisk vurdering i Justitsministeriet, og Justitsministeriet er ikke nået til det samme resultat som de udmærkede mennesker fra Århus Universitet. Jeg kan derfor trygt anbefale Folketinget ud fra natursynspunkter, ud fra erhvervssynspunkter og ud fra juridiske synspunkter at støtte lovforslaget her ved tredjebehandlingen.

Jeg skal glæde mig over, at det samarbejdende folkestyre har sejret på miljøområdet, og at vi har fået en god løsning, der er til fordel for hele det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Henning Urup (V):

Hr. Aage Brusgaard siger, at V og K har indgået et forlig og tilsidesat et helt erhverv.

For Venstres vedkommende kan jeg sige: Nej, vi har indgået et forlig netop af hensyn til erhvervet. Man må jo en gang imellem vælge, om man vil stå udenfor, eller om man vil have indflydelse og præge tingene. Vi valgte det sidste netop af hensyn til dambrugserhvervet, som vi har haft en tæt kontakt til gennem hele behandlingen af dette forslag.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Først vil jeg lige sige til ministeren, at ministeren glemte at svare på mit spørgsmål om, hvorvidt der er lovet dambrugserhvervet bedre lånevilkår. Det var jo det, hr. Niels J. Langkilde var oppe at sige i sit sidste indlæg, og jeg kan i hvert fald ikke se af betænkningens bidraget, at der er lovet bedre vilkår. Ministeren har udelukkende lovet at sende et brev om, at der sker de her ændringer.

Ministerens nævnte også, at adskillige hundrede kilometer åer var tørlagt ved dambrug. Nu skal det altså lige indføjes, at når vi ser en å i juli måned, der er tør, så er det ikke altid ensbetydende med, at det er sket i forbindelse med et dambrug. Der er altså også åer her i Danmark, hvor Vorherre har bestemt, at hvis han ikke smider vand nok ned fra himlen, så tørrer de ud i den varme periode. Det er altså ikke altid dambrugernes skyld. Som sagt, og som jeg har sagt én gang: Alle inden for dambrugsorganisationerne er enige i, at det skal der laves om på.

Så siger ministeren, at jeg har sagt, at der ikke har været indrømmelser til erhvervet. Det har jeg ikke sagt. Ved andenbehandlingen nævnte

jeg netop og roste regeringen for, at man havde taget hensyn til erhvervets ønsker, men bare ikke nok.

Så nævnte ministeren, at også jeg var nær ved at sige ja til loven. Det sagde jeg også for lidt siden. Jeg sagde, at hvis vi kunne få vores beskedne ændringsforslag igennem om, at amterne må give dispensation, så ville vi også stemme for loven, men når man ikke engang kan gå så vidt, at man vil give de medlemmer fra Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative, der sidder ude i amtsrådene, det lille tøjr, at de kan give dispensation, når rimeligheden taler derfor, så må vi altså desværre stemme imod selve lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Niels J. Langkilde (KF):

Det er hr. Aage Brusgaards bemærkning om lånemulighederne, der kalder mig herop.

Vilkårene i dag i erhvervet er jo, at det er meget svært - for ikke at sige næsten umuligt - at få realkreditlån til udbygning af dambrugene. Med det brede flertal, der nu står bag ved det, med den aktive stillingtagen, som regeringspartierne, venstrefløjen, Venstre og De Konservative har givet udtryk for, så tør de, der disponerer forretningsmæssigt, hermed gå ind i en kreditvurdering, fordi de penge, man låner ud, kan forrente sig på et forretningsmæssigt grundlag.

Jeg garanterede ikke, at der hermed var lån, men jeg har fået tilsagn om, og der står i betænkningen, at ministeren går aktivt ind i denne proces, og det tror jeg vil være et ekstra positivt tegn for dem, der skal vurdere de fremtidige investeringsmuligheder i erhvervet.

Miljø- og energiministerens (Svend Auken):

Jeg vil gerne complimentere hr. Aage Brusgaard for hans andet indlæg, som jo var kommet langt tættere til vandet - havde jeg nær sagt - end det første indlæg. Det synes jeg var godt. Nu var det kun en enkelt dispensationsmulighed, som man jo kan diskutere frem og tilbage, der står os imellem, men ellers er hr. Aage Brusgaard enig. Det kvitterer jeg for; det synes jeg var en god tale.

Og så til det spørgsmål, som jeg beklager at jeg ikke fik svaret på i første omgang, nemlig spørgsmålet om kreditforeningerne og dambrugsejerne: Der er ingen tvivl om, at kreditforeningerne ikke har ekspertise på det her område, og når der sker ændringer, så kan det -

også i lyset af alt det, fru Kirsten Jacobsen har udfoldet af aktiviteter – måske give bekymringer i visse kreditforeninger. Derfor synes jeg, at det er helt sagligt, som jeg har lovet udvalget, at jeg vil gå ind og bidrage med en god orientering i forhold til kreditforeningerne, så de trygt kan give dambrugerne de kreditter, de har brug for til at gennemføre disse omstillinger.

Der er tale om en 10-års-periode; der er tale om problemer, der kan løses. Vi har allerede i betænkningen anvist nogle af modellerne, vi vil gerne udforske andre modeller, og jeg er derfor sikker på, at vi kan give de nøgterne oplysninger til kreditforeningerne, der i praksis kan løse problemerne i forhold til dambrugsejerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) mod 5 (FP).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 258: Forslag til lov om ændring af lov om merværdiafgift (momsloven). (Delvis fradragsret for hotel- og restaurationsudgifter).

Af skatteministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 4/5 95. Første behandling 11/5 95. Betænkning 18/5 95. Anden behandling 24/5 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 103 stemmer (S, V, KF, RV, CD og 7 SF (ved en fejlaftemning)) mod 5 (SF og EL).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Anden behandling af lovforslag nr. L 181: Forslag til lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier). Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 22/2 95. Første behandling 10/3 95. Betænkning 23/5 95).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét. Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, §§ 2–7, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 8, § 8 i den nye affattelse og § 9 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.